

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Σχολ. Έτος: 2016

Β' Τετράμηνο

Τάξη: Α Λυκείου

Υπεύθυνη

Καθηγήτρια:

Ζωγράφου Ιωάννα

Μαθήτριες:

Ντασιώτη Μαρία

Ντρίζα Τζέσικα

Τσιάρα Αλεξάνδρα

“ΤΟ ΛΕΙΡΙ ΤΟΥ ΠΕΤΕΙΝΟΥ”

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το συγκεκριμένο διήγημα του Γ. Ιωάννου, ανήκει στη συλλογή του “Η πρωτεύουσα των προσφύγων” (1984). Είναι ένα κείμενο που χαρακτηρίζεται από έντονα ποιητικά και υπερρεαλιστικά στοιχεία.

Θέμα του πεζογραφήματος είναι η γνωριμία με τα πράγματα την εποχή της ευαίσθητης παιδικής ηλικίας, οι συνειρμοί, που το παιδί συνδέει, με τις εικόνες μεταξύ τους και η νοσταλγία αυτής της αθώας εποχής. Ο αφηγητής αναφέρει μέσα από την αφήγηση βιώματα που σχημάτιζε στην παιδική ηλικία. Το περιστατικό με τα λειριά των σφαγμένων πετεινών, το παιδί που τα είδε, το συνέδεσε με μια εμπειρία που έζησε περνώντας μικρός από την Αχειροποίητο, μαζί με την γιαγιά του, όπου είδε σωρούς από κομμένα και ξεριζωμένα λουλούδια και μερικά βυσσινιά λουλούδια που έμοιαζαν με λειρί πετεινού. Έπειτα, καθώς προχωρούσαν έπιασε βροχή και αυτοί μπήκαν στην εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης. Μέσα η εκκλησία, επηρέασε τη φαντασία του παιδιού και άρχισαν όλα να του μοιάζουν με λειρί πετεινού. Στην συνέχεια, η αφήγηση επανέρχεται στην εποχή του αφηγητή και όσα γνώρισε το παιδί χάθηκαν και είχε μείνει μόνο η αναπόλησή τους.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ:

- Αφήγηση: β' πρόσωπο, ο αφηγητής είναι ετεροδιηγητικός, αντικειμενικός παρατηρητής του παρελθόντος.
- Αφόρμηση: με την οποία θα ξεκινήσει η αναδρομική αφήγηση για να επανέλθει στο τέλος του κείμενου, στο παρόν.
- Περιγραφή: δραματικότητα, παραστατικότητα, ζωντάνια και θεατρικότητα.

- **Πρόσωπα:** ο αφηγητής ως ώριμος ενήλικας και η γιαγιά του που εκπροσωπεί τον κόσμο της λογικής.
- **Χώρος:** η οδός Κοζάνης, το πάρκο της Αχειροποιήτου, η Αγία Αικατερίνη, όλες βέβαια τοποθεσίες της Θεσσαλονίκης.
- **Χρόνος:** δεν προσδιορίζεται με ακρίβεια, αλλά αφορά την παιδική ηλικία ως την ενηλικίωση. Υπάρχουν αναδρομές στο παρελθόν που δεν είναι διάσπαρτες.

- **Τίτλος:** λειτουργεί αρχικά ως αφόρμηση που συνδέει την αρχική εικόνα με την μετέπειτα αφήγηση και στην συνέχεια είναι το θέμα που συγκρίνεται στην φαντασία του παιδιού με όλα τα υπόλοιπα αντικείμενα.
- **Γλώσσα:** απλή, καθημερινή, φυσική, κατανοητή, κοντά στη δεκτικότητα του αναγνώστη, οι λέξεις είναι προσεκτικά επιλεγμένες και προέρχονται από προσωπικά βιώματα και εμπειρίες.
- **Ύφος:** απλό, στρωτό, επιμελημένο και ο τόνος χαμηλός, εξομολογητικός, ήπιος και ανεπιτήδευτος.

“ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ”

Το συγκεκριμένο διήγημα του Γ. Ιωάννου ανήκει στην συλλογή του “Η πρωτεύουσα των προσφύγων” (1984), δηλαδή αναφέρεται στην πόλη και στην κοινωνία της σημερινής Θεσσαλονίκης. Γίνεται λόγος για τους ανθρώπους της, την κοινωνία και τις συνθήκες των τελευταίων δεκαετιών της, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον του συγγραφέα κυρίως στους πρόσφυγες, Έλληνες αλλά και Εβραίους . Είναι ένα κείμενο που χαρακτηρίζεται από έντονα ποιητικά και υπερρεαλιστικά στοιχεία.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο συγγραφέας θυμάται το μικρό δεκαεξασέλιδο βιβλιαράκι το οποίο ο ίδιος είχε ονομάσει παρόλο που ήταν τόσο μικρό γιατί έτσι το ονόμαζαν και οι επίσημες βιβλιοθήκες. Τα περισσότερα βιβλιοπωλεία δεν το εμφάνιζαν παρά μόνο το καταχώνιαζαν στις αποθήκες γιατί δεν απέφερε κέρδη. Δεν έκανε λόγο ποτέ για χρήματα γιατί ήξερε πως εκείνη την εποχή ήταν απολύτως φυσικό όλες οι εισπράξεις να παραμένουν στους βιβλιοπώλες. Πίστευε ότι η συγκίνηση και η μεγάλη προσοχή είναι για τους αναγνώστες και όχι για το συγγραφέα. Όταν απολύθηκε από το στρατό, συνέχισε να γράφει και βρήκε μια δουλειά σε σχολείο στο Γιδά, ένα μικρό χωριό. Εκεί νοίκιασε ένα δωμάτιο μέσα σε μια πολυμελή οικογένεια, πολύ σκληροί άνθρωποι, αλλά δεν τον ένοιαζε. Κάθε πρωί που πήγαινε σχολείο συναντούσε στο δρόμο του τους μαθητές του και περπατούσαν μαζί, του άρεσε, του έμοιαζε θαύμα που ήθελε να ζήσει. Επίσης συναντιόταν σε ένα δωμάτιο με ένα πολύ καλό του φίλου, που τον παρότρυνε να γράφει κοινωνικού περιεχομένου λογοτεχνία, το ονομαστό εξομολογητήριο. Τύπωσε τα πρώτα του ποιηματάκια στο τυπογραφείο του Νικολαΐδη.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ:

- ◉ Αφήγηση: πρώτο πρόσωπο, ο αφηγητής συμμετέχει ο ίδιος ως πρωταγωνιστής στην ιστορία, είναι ομοδιηγητικός και αντικειμενικός παρατηρητής του παρόντος, η εστίαση είναι εσωτερική λόγω του μονολόγου και του εξομολογητικού χαρακτήρα του συγγραφέα.
- ◉ Περιγραφή: ζωντάνια, παραστατικότητα, δραματικότητα και θεατρικότητα.

- ◉ Χώρος: είναι η γενέθλια πόλη του συγγραφέα, η Θεσσαλονίκη.
- ◉ Χρόνος: προσδιορίζεται με ακρίβεια και όλα συμβαίνουν τον Απρίλιο του 1974, που περνά συνειρμικά από το παρόν στο παρελθόν και αντίστροφα. Συνήθως παρελθόν και παρόν γίνονται ένα. Συχνά το παρελθόν εσωτερικεύεται, γίνεται παρόν κλιμακωτά ενώ αιχμαλωτίζεται από την αφήγηση.
- ◉ Γλώσσα: χρήση καθημερινής γλώσσας, χωρίς πολλές δευτερεύουσες προτάσεις μακροπερίοδου λόγου. Απλή, φυσική, κατανοητή, κοντά στην δεκτικότητα του αναγνώστη. Είναι μια γλώσσα που προέρχεται από προσωπικά βιώματα και εμπειρίες.
- ◉ Ύφος: απλό, στρωτό, επιμελημένο με τόνο χαμηλό, εξομολογητικό, ήπιο και ανεπιτήδευτο.

“ΚΑΙ ΙΔΟΥ ΝΕΦΕΛΗ ΛΕΥΚΗ”

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το διήγημα αυτό του Γ. Ιωάννου ανήκει στην συλλογή του “Η πρωτεύουσα των προσφύγων”(1984). Στο απόσπασμα αυτό, ο Γ. Ιωάννου μας μιλάει για τις νεφέλες που δημιουργούνται γύρω στην εποχή του Πάσχα, οι οποίες αρέσουν στον άνθρωπο να τις χαζεύει και είναι αποτέλεσμα της έκρηξης του ηφαιστείου της φύσης ενώ όπως αναφέρει, οι άνθρωποι θα πρέπει να ευχαριστούν το Θεό που τους αξίωσε να βιώσουν μια ακόμα άνοιξη του όσο κι αν είναι κάτι φοβερό. Έπειτα, περιγράφει την κατάσταση στην Θεσσαλονίκη που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοί της όταν βρέχει και λέει πως οι νεφέλες διαφέρουν μεταξύ τους και ο ουρανός σ’ όλες τις πόλεις δεν είναι ο ίδιος. Ωστόσο, οι άνθρωποι τότε δεν το καταλάβαιναν και πίστευαν πως είναι το ίδιο και δεν αλλάζουν από πόλη σε πόλη.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ:

- ◉ Αφήγηση: β' πρόσωπο, ο αφηγητής είναι ετεροδιηγητικός και αντικειμενικός παρατηρητής του παρόντος.
- ◉ Περιγραφή: ζωντάνια, δραματικότητα, παραστατικότητα και θεατρικότητα.
- ◉ Πρόσωπα: ο αφηγητής, ο οποίος περιγράφει τις λαμπρές λευκές νεφέλες και την κατάσταση που επικρατεί την εποχή γύρω στο Πάσχα.

- ◉ Χώρος: δίνεται με πιο ακριβή στοιχεία απ' ότι σε άλλα κείμενα του συγγραφέα και είναι η Θεσσαλονίκη.
- ◉ Χρόνος: άνοιξη, την εποχή του Ευαγγελισμού (γύρω στο Πάσχα), υπάρχουν μερικές αναδρομές στο παρελθόν.
- ◉ Γλώσσα: απλή, καθημερινή, κατανοητή και προέρχεται από προσωπικά βιώματα και εμπειρίες του αφηγητή.
- ◉ Ύφος: απλό, στρωτό, επιμελημένο και ο τόνος είναι χαμηλός, εξομολογητικός και ήπιος.
- ◉ Τίτλος: δηλωτικός του περιεχομένου και μας προετοιμάζει για τα γεγονότα που πρόκειται να συμβούν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- ❑ “Η πρωτεύουσα των προσφύγων”- Γιώργος Ιωάννου (πεζογράφημα)
- ❑ https://www.google.gr/search?q=%CE%B3%CE%B9%CF%89%CF%81%CE%B3%CE%BF%CF%82+%CE%B9%CF%89%CE%B1%CE%BD%CE%BD%CE%BF%CF%85&espv=2&biw=1024&bih=667&site=webhp&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwji86W-kfzLAhWCYQ8KHSdXAvYQ_AUIBigB
- ❑ <https://techsupportfree.files.wordpress.com/2012/09/13poiisipezografia.pdf>

Γιώργος Ιωάννου (1927-1985)

ΤΕΛΟΣ
